

Lid Kreditforeningen paahvilende Gjæld ifølge de udfærdigede Kasseobligationer, dog ikke over 500,000 Kr., og saaledes at Garantien nedfattes med Kreditforeningens egen Reserve- og Administrationsfonds Beholdning og helt bortfalder, saasnart den samlede Sum af Foreningens Udlaan andrager 10 Mill. Kr. Til Bederlag herfor skulde der tillægges Banken 1 pCt. af ethvert Kreditforeningslaans Beløb, at betale ved Laanets Modtagelse, foruden at Banken forbeholdt sig et Veto ved Bestemmelsen af de enkelte Laans Størrelse og betingede sig, at alle Foreningens Pengesforretninger skulde tilflyde den. Endelig skulde Foreningen være pligtig til paa Bankens Begjæring at standse sin Virksomhed, naar Banken havde været nødsaget til at tilflyde 25,000 Kr. Det forekommer nu Udvalget, at de Fordele, den saaledes begrænsede Garanti vilde yde Foreningen, ikke staa i noget Forhold til den Byrde, den vilde paadrage Interessenterne. Det turde i denne Henseende forjæres at bemærkes, at ifølge de paatænkte Statuter skal, naar Reservefonden maatte gaa ned under 1 pCt. af Obligationsgjælden, det solidariske Ansvar, der paahviler Interessenterne, strax gjøres gjældende mod disse ved Indkrævning af ekstraordinære Bidrag af indtil $\frac{1}{4}$ pCt. halvaarlig af de ublaante Summer til at bringe Fonden op til den nævnte Størrelse, og der vil altsaa ingen Brug blive for Garantien, medmindre der ved Insolvents hos en Del af Laantagerne og de stillede Panters Utilstrækkelighed skulde opstaa et saadant Underflud, at den hele Reservefond i Forbindelse med de nævnte ekstraordinære Bidrag ikke vilde kunne dække det, hvilket Fald Garantierne maatte yde et Forflud, indtil Refusion kunde erholdes igennem de fortsatte ekstraordinære Bidrag. Men skulde den nye Forening ikke kunne opnaa saamegen Tillid, at den ikke anses ubst for saadanne Lab, kunne vi ikke tro, at Tilliden til den væsentlig vilde styrkes ved en Garanti for ikkun 5 pCt. af dens Obligationsgjæld, og vi have derfor ment, at man helst maatte fritage den for denne Byrde, som vi i mødet Fald vilde have troet burde medoptages i Loven iblandt Foreningens andre lovbestemte Forpligtelser.

Spødb der uden Sammenligning vil være vigtigst til Betryggelse af Foreningens Solidaritet, vil selvfølgelig være at faae opnaet en ikke altsor mangelfuld Burdering af dens Panters; men alle herhen hørende Forrifter maa formentlig, paa samme Maade som det er slet ved de tidligere Kreditforeninger, overlades Administrationen; og vi skulle derfor i saa Henseende kun yttre, at, medens de os meddelte paatænkte Regler desangaaende iøvrigt ikke have givet Anledning til nogen Bemærkning i Udvalget, er det Spørgs-

maal blevet opkastet, om det ikke skulde være rigtig at tilføje samme en Bestemmelse om, at Ciendomme, der ere indrettede til særlig Brug, som Fabrikker eller Lignende, bør udelukkes fra Laan i Forhold til deres særlige Værdi som saadanne, ligesom ogsaa at forlange, at Burderingsmændene blandt de Oplysninger, de meddele i Burderingsforretningen, ogsaa skulle angive, hvor høit de tagere Grunden uden Paabygning.

Medens Udvalget efter det Anførte er enigt om at foreslaa en nærmere Bestemmelse af den i Lovforslagets § 1 k. bebudede Forfrist, ved hvis Uffattelse man under Hensyntagen til Røntiforandringen i 1874 har lagt Betingelsen Nr. 3 i Lov af 9de Februar 1866 i Forbindelse med det ommeldte Statutudkast til Grund, ligesom hele Udvalget endvidere som en Redaktionsændring i § 1 g. skulde foreslaa, at det udførelse siges, at det er som et Aktiv for Reservefonden, at den der omhandlede Værdi bliver at opføre i Foreningens Bøger, ere Udvalgets Medlemmer Røysler, C. Møller og Using tillige af den Formening, at der, fordi der ikke findes at burde lægges den nye Kreditforenings Stiftelse nogen Hindring iveien, dog ikke er nogen Grund til strax, inden det endnu er set, hvorledes den vil udvikle sig, at tillade, at Umyndiges og offentlige Stiftellers Midler anbringes i dens Obligationer. Uden Tvivl maa det erkjendes, at det i sig selv har Meget imod sig ved Fastsettelsen af Reglerne for disse Midlers Anbringelse at tage noget Hensyn til at begunstige dem aldeles uvedkommende Institutioner. Man fandt imidlertid dengang, da Kreditforeningerne vare en ny Institution, der først skulde bryde sig Vej, at Dristigheden af, at dette maatte lykkes, kunde forsvare et saadant Hensyn; men Sagen stiller sig nu ganske anderledes. Det har viist sig, at Kreditforeningerne med stærke Skridt ere fremblomstrede, uden at de have behøvet nogen Hjælp af hine Midler, af hvilke det sikkert er et i Forhold til den samlede i Kreditforeningsobligationer anlagte Kapitalsum lidet betydeligt Beløb, der er blevet anbragt i disse Papirer. Der kan ikke være nogen Tvivl om, at der ikke nu behøves nogen Anbefaling af Kreditforeningsinstitutionen fra Lovgivningsmagtens Side for at bringe en Kreditforenings Obligationer ud imellem Publikum. Den dertil fornødne Tillid vil komme af sig selv, naar der ingen særlig Grund viser sig til Frygt for, at den skulde være slet indrettet eller bestyret. Kun naar en saadan Frygt er opkommen, kunde det maaske være af nogen Interesse for Foreningen, om der havde Tillidelse til at anbringe hine Midler i dens Gjældsforfremninger; men saa meget mindre synes det da forsvarligt at lade dette være tilladt,